

MEÄN VÄYLITEN JA IHMISTEN PUOLESTA

Maa- ja metsätalousministeriö

*kirjaamo@mmm.fi
orian.bondestam@mmm.fi - tapio.hakaste@mmm.fi*

Lausuntopyyntö 2379/443/2011

TORNIONJOEN KALASTUSALUEEN KALASTUSSÄÄNNÖN 16 §:n mukaisista vuotta 2012 koskevista neuvotteluista Ruotsin kanssa

Käynnissä oleva lausuntokierros osoittaa, että rajajokisopimuksessa on kyse ihmisiä lähellä olevista kotiympäristökykyisistä. Oli Suomen perustuslain 20§ ja Århusin sopimuksen vastaista, että rajajokisopimus tehtiin salaisella menettelyllä, ilman, että kansalaisten lausunnoilla olisi ollut mitään merkitystä. Rajajokisopimuksen kalastussäännöllä lisättiin kalastusta voimakkaasti. Tämä herätti voimakasta arvostelua. Sopimus ajettiin läpi sillä perusteella, että kalastussääntöön sisältyi nopean reagoimisen mahdollistama joustavuuspykälä. Nyt on välttämätöntä ryhtyä tämän 16§ perusteella suojaamaan jooken pyrkiviä kalakantoja ja erityisen välttämätöntä on kuunnella paikallista väestöä.

Lohi, taimen ja vaellussiika ovat jokien luonnonvara. Itämeren lohi muodostuu kunkin joen kantojen summana. Varsinaista Itämeren lohta ei ole olemassa. Osa kannoista on vain muutaman kymmenen lohen varassa, kuten aikanaan oli myös Suomen ainoan oman lohijoen, Simojoen kanta. On aivan ratkaisevaa turvata kuhunkin jooken riittävä määrä lohia. Lohen kalastusta ja sen hallinnointia on yritytettävä merikalastuksen ehdolla sodan jälkeen siinä surkeasti epäonnistuen. Useita lohikantoja on menetetty. Jopa Itämeren alueen tärkein, Tornionjoen lohikanta ajettiin tuki-istutusten varaan 1970 ja 1980 luvuilla. Valtiosihteeri Lind joutui toteamaan Tornio-Muoniojokiseuran 25v juhlassa, että Suomen lohipolitiikan historia ei ole kunniakas. Suuntaa on kerta kaikkiaan muuttettava.

Vuonna 2010 hyväksyttyllä rajajokisopimuksen kalastussäännöllä lisättiin aikaisempaan näihin kalastusta huomattavasti. Kalastuksen lisäys perustui siihen olettamukseen, että avomeripyyni käytännössä loppuu ajoverkkokalastuksen kielämisen myötä. Oletus oli virheellinen. Maa- ja metsätalousvaliokunta osoittaa lain perusteluissa näheensä tarpeen vähentää kalastusta, mutta pakkoraossa taipui oman näkemyksensä vastaisesti hyväksymään kalastusta voimakkaasti lisäävän rajajokisopimuksen.

Rajajokisopimuksen hyväksymisessä painovat muut uudistamista puoltavat seikat, eikä rajajokisopimus ta hyväksytäessä kalastussääntö ollut määräävänen tekijänä. Se näkyy siitä, että eduskunta antoi monia velvoitteita rajoittaa kalastusta ja vahvistaa kalakantoja, kun itse sopimus oli laadittu selvästi virheellisesti, hyvän kalakannan varaan. Valiokunta jopa katsoi, että merikalastuksen säätely ei ole varovaisuusperiaatteen mukaista. Ruotsi ryhtyi soveltamaan kalastussääntöä rannikolla jo ennen rajajokisopimuksen loppullista hyväksymistä kesällä 2010.

Rajajokisopimus runnottiin läpi samalla ylikalastusperiaatteella kuin Itämeren lohikiintiöistä on yleensä päättetty. Tiedemiehet kuvailivat tehtyä kalastussääntöä sopimukseksi, jossa kaikki voittivat, vain lohi hävisi. Valitettavasti tiedemiehet olivat jälleen oikeassa.

Kattilakosken laskurin asentamisen jälkeen jokeen on noussut lohta (>60cm) seuraavasti:

2009 26 000 lohta, 6 000 kalastettiin, kutukaloja jäi 20 000 - 25% riskitaso ≈ 15 000

2010 16 000 lohta, 4 000 kalastettiin, kutukaloja jäi 12 000 - 25% riskitaso ≈ 9 000

2011 20 000 lohta, 5 000 kalastettiin, kutukaloja jäi 15 000 - 25% riskitaso ≈ 11 250

Kutukaloja jäi kolmen vuoden keskiarvona n. 12.000 kpl. vrt. MSY-minimitaso n. 30.000 kutulohta.

Kutuparien muodostumista ja luonnon tasapainoa vähentää se, että myöhemmällä vaeltavat uroskalat joutuvat tehokkaan pyynnin kohteeksi siian pyynnin saaliina. Luonto on älykkäästi monimuotoinen, eikä tee virheitä. Ihmisen ei tulisi puuttua luonnon tasapainoon.

Viittaamme siihen, mitä lausuimme kalastussäännöstä 5.10.2009 ja 9.2.2010 Mmv:lle. Lausumme kalastussäännön muuttamisesta 16§ perusteella nyt seuraavaa:

Rajajokisopimuksen 1§, tarkoitus: Kalastus on sallittua jos se on kohtuullista Torniojoen kalastusalueen kalakantojen suojeleun ja kestävän käytön kannalta.

Koska kutukaloja jäi alle puolet siitä mitä maksimaalisen saalistuoton periaatteen mukaisesti olisi tullut olla, ei kalastus kalastussäännön tarkoitukseen perustella ole kohtuullista eikä kalastuksen siten tulisi olla sallittua. Kutukaloja ei olisi riittävästi, vaikka yhtään lohta ei kalastettaisi.

1. § edellyttämä oikeudenmukainen tasapaino ei toteudu. Jokisuun merialueella saalis on suurempi, kuin koko pitkällä jokialueella yhteensä, vaikka kalastajia on vain muutamia kymmeniä. Suurin osa jokikalastajista jää kokonaan ilman saalista. Mistään tasapainosta ei voi puhua ennen kuin jokeen nousee riittävästi lohia kalastusta ja lisääntymistä varten.

Mikäli kalastus päättää sallia kesällä 2012, tulee vääristynyt tasapaino korjata. Kalastuksen vuosikiintiö tulee määritätä SAP II ennakoiden kaikkiin pyyntimuotoihin.

Kalastussäännön tarkoitusta (1§), kuten muitakin säännöksiä ja lakeja ja ylipäätään Eduskunnan tahtoa tulee noudattaa tarkasti, koska perustuslain 2§ kuuluu seuraavasti:

Valtiovalta Suomessa kuuluu kansalle, jota edustaa valtiopäiville kokoontunut eduskunta.

Kansanvaltaan sisältyy yksilön oikeus osallistua ja vaikuttaa yhteiskunnan ja elinympäristön-sä kehittämiseen.

Julkisen vallan käytön tulee perustua lakiin. Kaikessa julkisessa toiminnessa on noudatettava tarkoin lakia.

Viittaamme siihen, mitä Eduskunnan maa- ja metsätalousvaliokunta mietinnössään linjasi rajajokisopimusta eduskunnan päättäväksi tuodessaan:

"Valiokunta toteaa, että kalastukseen liittyvien määräysten tarkistaminen ja muuttaminen on sopimusehdotuksen keskeisimpiä asioita. Tornionjoen arvokkaiden vaelluskalakantojen (lohi, meritaimen ja siika) tila on vaihdellut viime vuosikymmeninä hyvin voimakkaasti. Lohen osalta ns. M74-kuolleisuus on aiheuttanut ongelmia poikastuolle, merivaelluksen luonnollisessa kuolevuudessa on tapahtunut muutoksia sekä kalastuksen säätyä on muutettu useita kertoja. Lohikantojen tilan kannalta myönteinen muutos on ollut Itämeren ajoverkkokalastuskielto, joka on vähentänyt lohen avomerikalastusta Etelä-Itämerellä. Kaikki Torniojoen vaelluskalakkannat ovat varsin herkkiä epäsuotuisille muutokksille, koska niiden elinkierroto on varsin pitkä. Valiokunta korostaa, että vaelluskalakantojen kestävä kalastus edellyttää vahvoja kantoja.

Rajajokisopimuksen piirissä oleva alue on Tornionjokeen lisääntymään pyrkivien kalojen vaellusreitin päätepiste, jossa lopullisesti määräyytyy kutevien kalakantojen koko ja rakenne sekä myös Tornionjoen vaelluskalakantojen monimuotoisuuden säilyminen. Tämän vuoksi on välttämätöntä, että rajajokisopimuksen avulla arvokkaita kalakantoja suojellaan kestävän käytön periaatteiden mukaisesti pitkällä aika-

välillä. Kalastussäännöllä tulee turvata lohikantojen säilyminen kaikissa oloissa vähintään nykyisessä runsaudessaan, mutta myös pyrkii vahvistamaan kantoja tulevaisuudessa. Meritaimen- ja siikakantojen tilaa on parannettava huomattavasti nykyisestä. Yleisesti arviontuna vaelluskalakantojen säilymiseen elinvoimaisina liittyy selkeitä uhkatekijöitä, jotka liittyvät sekä Itämeren ympäristömuutoksiin että kalastukseen. Valiokunta huomauttaa, että vahva luonnonlohikanta kestää paremmin haitallisten ympäristömuutosten vaikutuksia. Lisäksi luonnonlohen poikaskuolevuus meressä on huomattavasti pienempi kuin istutuspoikasilla, jonka vuoksi on tärkeää turvata vielä jäljellä olevien lohijokien luontainen poikastuanto.

Valiokunta korostaa, että Tornionjoen lohikannan erilaistuneet osakannat muodostavat kokonaisuutena Itämeren alueen tärkeimmän luonnonvaraisen lohikannan, joka elpyi aallonpohjasta 1990-luvun loppupuoliskolla lohenkalastuksen säätelyn tehostamisen myötä. Kuluvana vuosikymmenenä kantojen elpyminen on jatkunut hitaammin ja osin luontaisen kantasyklin mukaisesti vaihdellen. Kansainvälisten merentutkimusneuvoston (ICES) tieteellisen arvion mukaan Tornionjoki tuottaa lohenpoikasia nykyisin yli puolet joen potentiaalisesta poikastuotantokyvystä. Lohikantojen on arvioitu olevan lähellä maksimaalisen saaliin tuottotasoa (MSY), mitä voidaan pitää biologisena minimikantana kalakannan suojelema ja pitkäaikaisen kestävän käytön kannalta. Valiokunta korostaa, ettei Tornionjoen lohikantojen hyödyntämistä voida kestävästi lisätä tällä hetkellä.

Tornionjoen vesistön meritaimenkannat ovat olleet pitkään erittäin heikkoja, ja menneinä vuosikymmeninä meritaimenen lisääntyminen on jopa loppunut eräissä taimenen kutujoissa. Meritaimenkantojen hälytävä tila edellyttää nykyistä tehokkaampaa suojeleua kalastukselta, jotta kantojen tilassa päästäisiin edes tydyttävälle tasolle. Valiokunta korostaa, että tähän asti voimassa ollut Tornionjoen kalastussääntö erilismääräykseineen ei ole kyennyt elvyttämään meritaimenkantoja ja siksi uuden säännön nojalla tulee suojeella merkittävästi paremmin meritaimenkantoja.

Kestävä kalastus

Valiokunta pitää ehdotetun rajajokisopimuksen arvioinnin kannalta keskeisenä sitä, miten hyvin sopimus toteuttaa Tornionjoen arvokkaiden luonnonlohi-, siika- ja meritaimenkantojen suojeleua. Kalastusta koskeva yhteinen ja tehokas sääntely on tarpeen erityisesti vaelluskalakantojen suojeleun varmistamiseksi. Valiokunta katsoo, että kysymys on kahden valtion erilaisten kalastusintressien hankalasta yhteensovittamisesta, mutta vaelluskalakantojen suojeleun kannalta saavutettu neuvottelutulos ei ole kaikilta osin riittävä.

Valiokunta pitää asiantuntijakuulemisen perusteella ilmeisenä, ettei vaelluskalakantojen merikalastuksen säätytä ole sopimusehdotuksessa ja sen liitteenä olevassa kalastussäännössä kaikilta osin varovaisuusperiaatteen mukaista eikä suoraan turvaa riittävästi vaelluskalakantojen tilaa myös mahdollisesti muuttuvissa olosuhteissa. Valiokunta kuitenkin toteaa, että vaelluskalat kulkevat merivaeluksen loppuvaiheessa Tornionjoen Ruotsin aluevesien kautta, joten Suomi ei voi määräätä tällä alueella tapahtuvasta kalastuksesta. Tämän vuoksi neuvotteluissa on jouduttu tekemään kompromisseja sopimuksen aikaansaamiseksi.

Valiokunta toteaa, että ehdotettu rajajokisopimus todennäköisesti lisää lohen kalastusta sekä jokialueella että Tornionjoen edustan merialueella. Joessa laajennetaan mahdollisuksia kalastaa kuluverkolla, kulteella ja lipolla lohta sekä lyhennetään vapakalastuksen viikkorauhoitusta, sekä joen edustan merialueella pyynnin aloitus aikaistuu Ruotsin puolella. Rajajokisopimuksen lisäksi myös Suomen ja Ruotsin kansallisella merikalastusta koskevalla sääntelyllä on merkitystä vaelluskalakantojen osalta. Valiokunta pitää myös välttämättömänä Kemijoen ns. terminaalialuetta koskevien kalastus- ja kantaselvitysten tekemistä ja niiden pohjalta tehtäviä kalastuksen säätelyn tiukentamista koskevia toimenpiteitä osana Tornionjoen kalakantojen kestävän kalastuksen järjestämistä.

Valiokunta katsoo ehdotuksen tehostavan vain vähän meritaimenen suojeleua kalastukselta, koska suuri osa meritaimenista saadaan Tornionjoessa lohenkalastuksen sivusaaliina. Lohenkalastusta vapauttavat kalastussäännön kohdat mahdollistavat jossain määrin kalastuksen tehostumisen joessa, joka puolestaan kumoaa osin taimenen suojeleua parantavien sääntökohtien vaikutuksen.

Tornionjoen uhanalaiset meritaimenkannat lisääntyvät suurimmaksi osaksi Tornionjoen sivunesistöissä, eivätkä sivujoet kuulu ehdotetun rajajokisopimuksen soveltamisalaan. Rajajokisopimuksen 25 artiklan mukaan sopimuspuolet sitoutuvat Tornionjoen sivunesistöjen kohdalla antamaan tarvittavia määräyksiä

ja ryhtymään toimiin kalakantojen edistämiseksi. Valiokunta pitää välittämättömänä, että Ruotsin kanssa ryhdytään nopealla aikataululla yhteisiin toimiin sivujokien meritaimenkantojen elvyttämiseksi ja näitä vesialueita koskevien tarvittavien kalastusrajoitusten käytöönottamiseksi.

Valiokunta toteaa, että ehdotettu kalastussääntö mahdollistaa 16 §:n perusteella myös tiukennukset kalastuksen säätelyssä Suomessa ja Ruotsissa, jos kalakantojen tila heikkenee. Valiokunta korostaa sitä, että rajajokisopimuksen uudistaminen on ollut kalastusta koskevien säännösten osalta pitkä ja vaikea prosessi, jossa yksimielisyyttä Suomen ja Ruotsin välillä on ollut vaikea löytää erilaisten kalastusintressien vuoksi. Sen vuoksi on mahdollista, että myös kalastuksen säätelyn tiukentaminen poikkeuksia säätämällä saattaa osoittautua käytännössä hankalaksi ja aikaa vieväksi prosessiksi. Valiokunta kiinnittää erityistä huomiota siihen, että 16 §:n nojalla tulee aina ryhtyä tarvittaessa nopeisiin toimenpiteisiin kalastuksen säätelyn tehostamiseksi, jos suojuvoi sitä edellyttää. Valiokunta pitääkin tärkeänä sopia etukäteen myös tarkemmista käytännön viranomaismenetelyistä Ruotsin kanssa, jotta 16 §:n mukaista poikkeussääntelyä voidaan soveltaa tarvittaessa nopeastikin. (Lausumaehdotus 1)

Poikkeusmahdollisuksien käyttö kalastuksen säätelyssä edellyttää ehdottomasti kattavaa ja ajantasaista kalakantojen tilan ja kalastuksen seurantaa, jotta voidaan käyttää erityisesti kalastussäännön antamia mahdollisuksia asettaa kansallisesti tiukempia rajoituksia erityisesti lohenpyynnille. Yhdenmukaisten ja ajantasaisten seurantatietojen keräämiseen ja järjestelmälliseen tietojen vaihtoon tulee sopia toimiva järjestelmä Suomen ja Ruotsin tutkimuslaitosten välillä. (Lausumaehdotus 2)

Kalastuksen valvonta

Tornionjoen ja sen edustan kalastusta tulee valvoa tehokkaasti, jotta vaelluskalojen nousu Tornionjoekseen voidaan turvata. Valvonnan järjestämisen ja sen tehokkuudessa on ollut ongelmia erityisesti Ruotsin merialueella Tornionjoen edustalla. Valiokunta korostaa, että toimiva yhdenmukainen valvonta kummassakin valtiossa on ehdoton edellytys koko rajajokisopimuksen hyväksytävyydelle. Tehokkaan valvonnan toteuttaminen ratkaisee pitkälti sen, kuinka hyvin vaelluskalakantojen suojuelussa onnistutaan.

Suomen puolella rajajokikomissio on kalastuskorttien myynnistä saaduilla tulolla rahoittanut poliisin ja kalastusviranomaisten käytännön valvontatyötä sekä meri- että jokialueella. Komissio on rahoittanut myös Ruotsin valvontaa jokialueella. Tämän käytännön jatkuminen on turvattava siten, että kalastuskorttien myynnistä saatuja tuloa käytetään myös tulevaisuudessa kalastuksen valvonnan toteuttamiseen. Valvontajärjestelmän ylläpitäminen ja kehittäminen ratkaisee pitkälti sen, tuleeko rajajokisopimuksesta käytännössä toimiva kalastusasioiden osalta. Samalla tavalla se on Tornionjoen lohen ja sitä kautta myös Itämeren lohen tulevaisuuden kannalta ratkaisevan tärkeää.

Kalastussäännön 21 § koskee kalastuksen valvontaa Tornionjoella, ja siinä mahdollistetaan muun muassa yhteisvalvonnan suorittaminen. Valiokunta pitää täysin välittämättömänä, että rajajokisopimuksen sopimusalueella kalastuksen valvontaa tehostetaan huomattavasti nykyisestä. Yhteisellä valvonnalla voidaan varmistaa, että valvontaa suoritetaan tehokkaasti ja samoin periaattein kummassakin valtiossa

Valiokunnan lausumaehdotukset

1. *Eduskunta edellyttää, että hallitus huolehtii Itämeren lohen ja taimenen kalastuksen tehokkaasta säätelystä sekä kansallisesti että yhdessä Ruotsin kanssa ja varautuu käytännön toimin Tornionjoen kalastusalueen kalastussäännön 16 §:n mukaisesti kalakantojen aiempaa kattavampaan suojueluun ja tehokkaampien kalastusmääräysten antamiseen, sekä varmistaa yhteistyössä Ruotsin kanssa tehokkaan kalastusvalvonnan toteutumisen rajajokisopimuksen alueella.*
2. *Eduskunta edellyttää, että kalastuksen säätelyn, valvonnan ja seurannan tuloksista sekä kalastussäännön 16 §:n mukaisista toimitetaan maa- ja metsätalousvaliokunnalle selvitys 1.10.2012 mennessä.”*

Eduskunnan ilmaiseman kannan mukaisesti on kalastusta rannikolla ja jokisuulla rajoitettava voimakkaasti. Tornionjoekseen tulee päästää riittävästi lohta ja taimenta, sekä lisääntymistä, että kalastusta varten. RKTL ja Fiskeriverket julkaisivat yhteisen tieteellisen kannanoton 28.2.2011. Siinä arvioitiin, että Tornionjoekseen tulisi jäädä 25 % riskikertoimella vähintään 38.000 kutulohta. Kun lukemaan lisätään lohen kalastuskuolevuus joessa, päästää aluksi 50.000 - 60.000 lohen minimimääriin. Tämä määrä on reunaehdotuksen mitoittetaan Tornionjoen lohen meripyyniä. Jooken päässeiden lohien määrä on nykyisellään vain kalpea aavistus siitä, mitä se on ollut ennen, mitä se voisi olla ja mitä sen tulisi olla.

Lohi on osa Tornionjokilaakson kulttuuria. Lohi on ollut jokivarren asukkaille tärkein rahan ansaintamahdollisuus vuosisatoja. Lohta on kalastettu joella yhtä kauan kuin jokilaaksossa on ollut asutusta. Joki ei voi olla pelkästään poikastuotantolaitos merikalastukselle. Joella on voitava myös kohtuullisesti kalastaa kalakantojen sallimissa puitteissa. Kalamäärä on nostettava niin vahvaksi, että kalastuksen jälkeenkin jääriittävä määrä emokaloja. Kysymys ei ole siitä, että Tornionjoen lohia ei olisi riittävästi. MMM on halunnut pyytää Tornionjoen lohet merellä, vaikka Suomen ammattikalastuksen lohisaliin arvo on vain vajaat miljoona euroa. Tornionjokilaakson asukkaat ovat vuosikymmenien aikana kärsineet kymmenien miljoiden eurojen vahingon siitä, että heidän ikimuistoinen tulon ja ravinnonlähde on siirretty aiheutta merelle.

Lohien päästämiseksi jokeen on tehtävä voimakkaita toimenpiteitä. Maa- ja Metsätalousministeriö ilmoitti 29.5.2008 lausuntopyynnössään suhtautuneensa jokisuun merialueella ”kriittisesti kalastukseen kiinteillä pyydyksillä kesäkuussa.” Tämän ministeriö linjasi tilanteessa, jossa ajoverkkopyynnin loppuminen nähti tuovan runsaasti lohta kutuvaellukselle pohjoiseen. Kun nyt kolmena vuotena kaivattuja lohia ei ole saapunut, on syytä keskeyttää jokisuukalastus kokonaan tai mikäli siitä ei voida sopia, niin ottaa minimissään käyttöön vuosien 1996 ja 1997 hyväksi havaittu säätely. Tämäkään ei riitä. Myös rannikkokalastusta täytyy vähentää. Vaikka kaikki jokisuussa pyydetyt lohet olisi vapautettu, ei jokeen olisi silti saatu riittävästi lohta.

Maa- ja metsätalousvaliokunta puhui paljon valvonnasta. Valvonta tulee olemaan vaikeata jatkossakin, jos kalastussäännössä ei korjata tiettyjä rakenteellisia heikkouksia. Merkittävä valvonnan ongelma tulee siitä, kun muun kalan pyynti lohenpyyntivarusteilla on tehty mahdolliseksi vaikka mitään muuta kalaa, esimerkiksi siikaa ei ole vielä liikkeellä. Kyseiset ongelmat on syytä välittömästi poistaa sekä jokisuulta, että joelta. Valvonnan ja siihen sitoutuvien kustannusten tarvetta vähentäisi riittävän pelotteen olemassaolo. Pelote olisi helppo toteuttaa määrittämällä vaelluskaloille yksilökohtainen arvo maeläinten ja lintujen tavoin.

Valiokunta kiinnitti huomiota myös kansalliseen kalastuksen säätelyyn, erityisesti Kemin terminaalialueella. Valiokunnan välttämättömänä pitämä kalastuksen säätelyn tiukentaminen Kemin terminaalialueella on pantava vihdoin täytäntöön. Vuodesta 2004 asti se on jänyt aikomukseksi. Valiokunnan edellyttämä kalakantaselvitys on tehty ja toimitettu ministeriölle. Toimenpiteet Ruotsin silmätiikkuna pitämän terminaalin osalta on aloitettava välittömästi hyvän neuvotteluilmapiirin luomiseksi ruotsalaisten kanssa. Kemin terminaalipyynni, joka on johtanut laittomuuksiin myös terminaalin vieralueilla, on yksinkertaisesti lopetettava RKTL:n esityksen (2008) mukaisesti.

Jokiseura uudistaa vaatimuksensa kalastuslain mukaisen kalaväylän määrittämiseksi Tornionjokisuulle. Kalaväylän tulee lain mukaan olla kolmannes kyseisen vesialueen leveydestä aina selkäveteen saakka. Ministeriö on virheellisesti jättänyt lain maininnan, kyseisen vesialueen, tulkintansa ulkopuolelle, kun se katosi, että kalaväylä voi jatkua merelle saman levyisenä, kuin se on joessa. Perustuslaki määräää noudattamaan lakia tarkasti.

Jokiseura uudistaa vaatimuksensa Tornionjoen meritaimenen rauhoittamiseksi sekä merellä, että joessa. Äärimmäisen uhanalaisen kalan rauhoittamisen esteenä ei saa olla se, että Kemijokisuulle istutetaan velvoitteena pieni määrä taimenta. Istutuskompensaatiot tulee muutoinkin muuttaa rahakompensaatioiksi. Itämeren tulevan lohenhoitosuunnitelman linjauksia tulee panna vähitellen täytäntöön.

Kalastussäännöllä tulisi edellä mainitusta syystä määritätä ehdoton vaelluskalojen saaliin ilmoittamisvelvollisuus ja saaliskiintiot kaikkien kalastustapojen osalta.

Tornionjoen ja kaikkien jäljellä olevien vaelluskalakantojen merkitys on nähtävä ainutlaatuvisina ja arvokaina. Niiden kalastus on toteutettava erityistä varovaisuutta noudattaen.

Pello 25. marraskuutakuuta 2011

Kalervo Aska pj
jokiseura@tornionjoki.fi - www.jokiseura.fi